

NOVADNIEKS

CEĻURDIEM,
1990. gada 27. septembrī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Mr. 113 (6119)
Maksa 3 kap.

RAJONA PANORĀMA

◆ Rušonas pagasta Tautas deputātu padomes sesijā izskatīts jautājums par pāreju uz pašpārvaldi. Deputāti diskutēja par dažu ūdenskrātuvju nodošanu lietotājiem. Arī par sadzīves pakalpojumu kombināta ceļu (apavu ražošanas kooperatīvu). Deputāti nolēma, ka šis ceļš arī turpmāk drīkstēs darboties pagasta teritorijā. Kooperatori ciemam maksās attiecīgu nodokli.

◆ Gruziju pārdošānu valstij joprojām boikotē kolhozu «Smeltēri», kas gan saimniecības vadība ir pārkārtojusi figūru par 200 tonnu pārdošānu. Tikai vienpadsmit (1) procentus (34 tonnas) pārdēvis kolhozs «Nākoņe».

◆ Zēlsirdības biedrības komiteja Agrobankas Preiļu nodaļā ir 70028. Ja jums nav vienaldzīgs veco, vientuļo cilvēku un maznodrošināto ģimeņu liktenis, pārskaitiet līdzekļus šajā komitē.

◆ «Iecelsim, labi jaudis, savus bārus saulītē»... Šis tautas dziesmas vārdi ir rakstīti uz Latvijas Sarkanā Krusta biedrības mantu un naudas loterijas biļetēm, ko izplata rajona poliklīnikā (grāmatvedībā) un pagastu feličeru un vecmāšu punktos. Iegādājoties šīs biļetes, jūs kļūstat par aktīviem zēlsirdības kustības atbalstītājiem. Vienlaikus jums ir iespēja vinnēt lielus laimestus.

◆ Preiļos notika «Cerību kausa» republikas zonas sacensības. Piedalījās divas Rīgas volejbola skolas, Daugavpils un Jēkabpils rajonu komandas. Preiļu volejbolistes sacensības aizvadīja sekmīgi, izcīnot 1. — 2. vietu (kopā ar Rīgas pirmo komandu) un tiesības piedalīties finālsacensībās Rīgā.

◆ No Bulgārijas, kur notika Plovdivas kausa izcīņas ūdenslēpošanā, atgriezušies Diāna Vucāne un Ingus Būks. Ingus šajās sacensībās izcīnīja 1. — 3. vietu, bet Diāna — 4. vietu.

◆ Poti (Gruzija) notika PSRS kausa izcīņa ūdenslēpošanā. Republikas izlase piedalījās šādā sastāvā: D. Vucāne, I. Būks, J. Romanovs un R. Rungis. Ingus Būks izcīnīja PSRS kausu, Diāna Vucāne ierindojās 3. vietā. Komandu vērtējumā Latvijas ūdenslēpotāji — otrajā vietā.

◆ Pa visiem Līvāniem kļūst runas par itin kā piesmietu un pēc tam zem tilta nogalinātu kādas pilsētas skolas skolnieci. Vietējā milicijas nodaļa ļoti lūdz līvāniešus neizplatīt un arī neieklausīties šajā informācijā, jo tā absolūti neatbilst patiesībai.

◆ Līvānu poliklīnikā atvērta kosmētiskais kabinets, kur līvāniešiem sniegs pakalpojumus sejas masāžā, ārstēšanā, dekoratīvajā kosmētikā...

Apstākļi visiem vienādi

Augu vasaru lietavu mērcētais ganāmpulks ir galīgi sadumpojies: piena izslaukumi tiktāl sārkuši, ka esam vienā no pēdējām vietām republikā. Mazāk par mūsu rajonu piena produkciju ražo vairs tikai Balvu rajons. Mūsu rajona saimniecības kopumā spējušas iegūt tikai 88,3 procentus no pērn attiecīgajā laikā posmā sarazotā piena daudzuma, lai gan vairumā republikas rajonu šis rādītājs ir no 90 līdz 100 procentiem.

Aizvadītā dekāde (no 10. līdz 21. septembrim) arī nerada optimismu. Izslaukumi turpina samazināties, un dažās saimniecībās — pat katastrofāli. Rajonā no govju slauc par 1,8 kilogramiem piena mazāk nekā šajā laikā pērn, bet atsevišķās saimniecībās mīnuss ir vēl lielāks.

Ko šajā situācijā saimniecību lopkopējiem iesaka agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» galvenā zootehniķe Helēna Veikšāne?

Viņa atgādina:

— Vienalga kādā veidā, tomēr arī šajā situācijā, kad rajonā trūkst lopbarības, jācenšas saglabāt visu ganāmpulku, izbrāķējot tikai slimās govīs. Jādoma, kā šādā situācijā pabarot lopus. Sakarā ar lietavām un pārmērīgi slapju ganību zāli (lopbarība maz

sausnas) ganāmpulka racionāls papildina ar rupju lopbarību. Var izmantot labus salmus. Ja kāda saimniecība var atļauties, tad arī sienu. Ja iespējams, pārējās periodā vajadzētu palielināt spēkbarības devas. Vēlāk, kad ziemošanas periods leies savās slīdēs, varēs izlīdzināt. Protams, situācija ir smaga, jo ne visās saimniecībās sagatavots viss ganāmpulka racionam nepieciešamais. Raciona sastādīšanā lopkopības speciālistu darbībai vajadzētu būt elastīgākai, un tiem jārikojas atbilstoši apstākļiem.

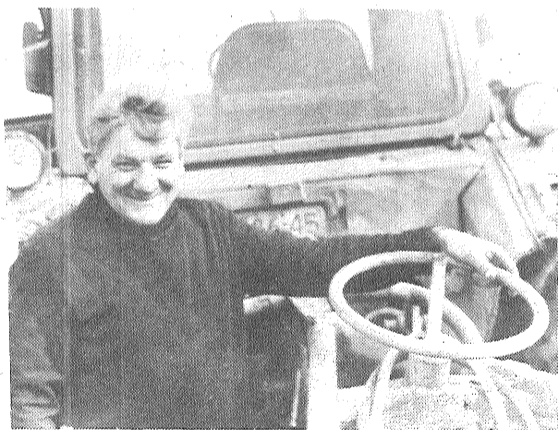
Ganību ceļi kļuvuši neizbērieni. Vajadzētu atteikties no lopu tālām pārdzīšanām — govīs tikai lieki tērē enerģiju, rodas kāju slimības. Ērtāk taču ir plaut atālus un ar tiem lopus piebarot.

Pēdējais laiks pabeigt fermu remontus: balsināt telpas, remontēt transportierus un pārējo tehniku, sakārtot atpūtas istabas. No lopkopēju darba apstākļiem lielā mērā būs atkarīgs, kā sāksies un turpināsies smagais ziemošanas periods.

Nobeigumā jāsaka: lai nenolaižas rokas, kā šobrīd esam pēdējie republikā. Mēs varam, ja nopietni strādāsim, sasniegt labākus rezultātus.

Aina ILJINA

Rudens — 90

No pēdējā pārskata par lauku darbiem varēja uzzināt, ka kolhozā «Sarkanais Oktobris» kartupeļi norakti no 35 procentiem platību. Otrā iecirkņa priekšnieka vietniece Nina Rumaka teica, ka kartupeļus pabeigšot rakt tuvākajās dienās. Račējiem atļauts 30 procentus no savāktajiem kartupeļiem paņemt sev. Tāpēc gribētāju strādāt daudz. Kā stāsta iecirkņa priekšnieks Fjodors Gromovs, talcinieces ar drūzmu rītos spiežas autobusā, lai tiktu uz

kolhozu.

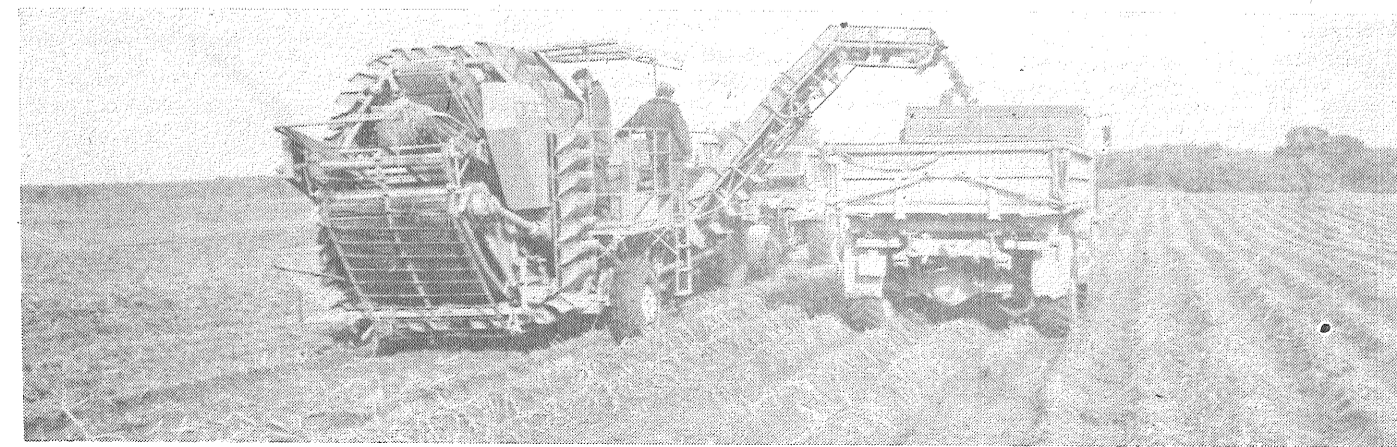
Uz lauka ar kratītāju strādāja Jāzeps Pauņiņš. Sausākās vietās novāca ar kombainu. Kartupeļu kombaina apkalpē teicami strādā traktoristi Aloīzs Vjake, Vladimirs Agafonovs, kombainieris Aleksējs Kovalkovs, vedēji — šoferi Andris Ūzulņiks, Kārlis Pauņiņš. Kartupeļu ražība — 200 centneri no hektāra.

Saimniecībā darbu vēl daudz — jānoplūc palikušie līni, jārauj bie-

tes un jāveic rudens aršana.

ATTELOS:

◆ ar kartupeļu kratītāju teicami strādā J. Pauņiņš (attēla pa kreisi);
◆ kartupeļus ar kombainu rok A. Kovalkovs (apakšējā attēla pa kreisi);
◆ traktorists V. Agafonovs (attēla pa labi) domā, kā ātrāk izvilkrt kartupeļu kombainu;
◆ viens no kartupeļu vedējiem — šoferis A. Ūzulņiks (vidējā attēla).
J. SILICKA teksts un foto

Preces — tautai?

Sāda informācija rajona izpildkomitejas plānu komisijas rīcībā bija dienā, kad notika sanāksme, kurā tika apskatītas tautas patēriņa preču ražošanas problēmas. Protams, šie dati nav pilnīgi, tomēr pietiekami uzskatāmi raksturo kopējo ainu rajonā. Un tā, kā redzams, nav iepriecinoša. Nu ir pilnīgi skaidrs, ka pirms četriem gadiem pieņemtais lēmums (katrā uzņēmumā saražot tautas patēriņa preces darba algas fonda apjomā) bezcerīgi izgāzies.

Kas būtu jādara, lai situāciju tautas patēriņa preču ražošanā uzlabotu? Par to savas domas izteica sanāksmes dalībnieki.

L. Sustovs — rajona patēriņu biedrību savienības valdes priekšsēdētājs:

— Agrāk citos reģionos preces varējām iepirkt bez jebkādam problēmām, turpretim tagad nevienam komercdarījumam nav iespējams, ja kaut ko nedodam pretī. Bet ko mēs varam piedāvāt, par to uzskatāmi liecina iepriekš minētē skaitļi.

Tomēr uzskatu, ka situācija nav pavisam bezcerīga. Ja vien mums palīdzēs rūpnieki. Kā? Lūk, kā. Katram uzņēmumam tradicionāli izveidojušies sakari ar partneriem republikā un valstī. Slēdzot līgumus, iespējams kā papildus nosacījumu paredzēt arī tautas patēriņa preču piegādi rajonam. Varbūt laiks atcerēties, ka gan rūpnīcas direktors, gan uzņēmumā strādājošie dzīvo tomēr Preiļu rajonā?

V. Solovjovs — Preiļu siera rūpnīcas direktors:

— Situācija kļūst arvien sarežģītāka: katastrofāli samazinās piena piegādes rūpnīcai, dažas saimniecības to sākušas sūtīt pat uz Daugavpili. Pagājušajā gadā saņēmām 10 tūkstoši tonnu piena mazāk. Iespējams, ka tas izskaidrojams ar prasību paaugstināšanu, jo labu sieru un sviestu iespējams saražot tikai no kvalitatīvām izejvielām. Prasības paaugstinājusi arī republikas Lauksaimniecības ministrija: mums nelokāmi jāizpilda līgumsaistības par produkcijas piegādi gan republikai, gan Savienībai, jo mūsu rūpnīca ir siera ražošanas bāzes uzņēmums.

Protams, mēs meklējam iespējas, kā labāk apmierināt rajona iedzīvotāju pieprasījumu. Un viens no ceļiem — ražošanas plātību paplašināt.

„Mans pienākums — ražot“

● Informācija pārdomām

— ŠI GADA SEPTIŅOS MĒNEŠOS LĪVĀNU STIKLA FABRIKA SARAŽOJUSI TAUTAS PATĒRIŅA PRECES PAR 5,4 MILJONIEM RUBĻU, RAJONĀ PALIKUSI PRODUKCIJA PAR 25 TŪKSTOŠIEM RUBĻU. CITOS UZŅĒMUMOS ŠIE RĀDĪTĀJI ATTIECĪGI IR ŠĀDI: PREIĻU TRIKOTĀŽAS FABRIKA — 7,2 MILJONI RUBĻU UN 84 TŪKSTOŠI RUBĻU, RAJONA SĀDZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS — 900 TŪKSTOŠI RUBĻU UN 20 TŪKSTOŠI RUBĻU, „JŪRMALA” — 114

šana. Tādu variantu mēs tagad nopietni apsveram.

V. Silovs — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors:

— Ierosinu rajona vadībai: jūs mums cementu, mēs jums — blokus «Arbau». Protams, proporcionālā attiecībā.

L. Zaķe — Jēkabpils šūšanas fabrikas «Asote» galvenā inženiere:

— Visa mūsu produkcija paliek republikā, 20 — 25 procentus nododam Latvijas Patēriņu biedrību savienībai. Kā to tur sadala, zināms vienīgi Patēriņu biedrību savienībai. Bet tajā pašā laikā jāņem vērā, ka 80 procentus izejvielu saņemam no citām republikām. Līdz ar to nākamais gads rada satraukumu: noslēgti līgumi tikai par 30 procentiem, jo visi par izejvielu piegādi prasa mūsu produkciju. Lai izdzīvotu un vēl valsts pasūtījumu izpildītu (97 procenti), mēs esam spiesti uz to iet. Tāpēc jūsu rajonam neko nevaru solīt.

Tomēr priekšējiem ierosinu izveidot rajonā apmaiņas fondu un pieprasīt visiem tautas patēriņa preču ražotājiem zinātnas. «Ko katrs grib un ko var mainīt». Tā notiek pie mums Jēkabpilī.

J. Vucāns — agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» priekšsēdētājs:

— Sakarā ar to, ka rajonā nav stabilu lauksaimniecības produkcijas iepirkuma cenu, kopsaimniecības un padomju saimniecības nespēj saņemt līgumus ar saģādes apvienību. Bet tajā pašā laikā cenām jābūt arī elastīgām, jo šodien nevienam zemniekam nepārdos valstij savu produkciju, ja nebūs iespējams gūt peļņu. Tāpēc dialogam starp sagādniekiem un ražotājiem jānotiek — cita ceļa vienkārši nav.

V. Veļeckis — rajona sādzes pakalpojumu kombināta direktors:

— Patiešām — daudz savas produkcijas mēs nosūtām ārpus rajona. Taču lūdzu ņemt vērā: pirms diviem gadiem mēs rajona tirdzniecības darbiniekiem ierosinājām sadar-

boties, un, lūk, kopš tā laika joprojām gaidām, kad pie mums ieradīsies rajona patēriņu biedrību savienības precēžņi. Bez tam mums izdevīgāk sarunāt ar tām bāzēm, kuras kombinātam par produkciju uzreiz pārskaita naudu, negaidot, kad tā būs realizēta. Jo citādi gadās, ka samaksu par precēm jālūdzas mēnešiem ilgi.

Gribētu, lai mūsu problēmām vairāk uzmanības veltītu rajona vadība. Lūk, viens piemērs. Mums nācās daudz nopulēties, lai pierakstītu armēņus — apavu izgatavotājus, kaut gan pieraksts nebūt nav obligāts darba vietā, to var izdarīt jebkurā rajona pagastā. Nācās līdz galam visu kārtot pašiem, bet mūsu nomnieki taču ir ar mēru visu savu produkciju atstāt rajonā, pretī neprasot ne izejvielas, ne materiālus. Beidzot izdevās pierunāt rušoniešus, necerot vairstu uz rajona izpildkomitejas palīdzību.

J. Liepa — Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas galvenais inženieris:

— Jau astoņus mēnešus nevaram noformēt cenu liprinām — lopbarības piedevai zemnieku saimniecību lopiem. Ceļā stājušās visādas birokrātiskas barjeras. Taču mūsu galvenais uzdevums — kopā ar Latvijas Patēriņu biedrību savienību organizēt darzenu un augļu konservu ražošanu tagadējā 2. cehā, kurš, var teikt, pastāv pēdējos mēnešus. Meklējam iespējas iegādāties importa iekārtas. Ir nodoms šeit ražot arī citronskābi. Diemžēl valstī nav šādas ražošanas ekoloģisko normatīvu. Lai tie būtu, vajadzīgs pats produkts. Iznāk — esam nokluvuši apburtā lokā. Tāpēc lūdzam rajona vadību palīdzēt saņemt atļauju eksperimentam. Ja tas izdotos, tad citronskaibes ražošanu varētu sākt jau nākamajā gadā.

A. Sabanskis — agrofirms «Sarkanais Oktobris» ģenerāldirektora vietnieks ekonomikas jautājumos:

— Agrofirma intensīvi nodarbojas ar tautas patēriņa preču ražošanu. Darbojas desu un konditorejas cehl. maizes

TŪKSTOŠI RUBĻU UN NULLE, «ASOTE» — 1,6 MILJONI RUBĻU UN NULLE, «DAIĻRADE» — 120 TŪKSTOŠI RUBĻU UN NULLE. ANALOGISKA SITUĀCIJA VĒROJAMA ARĪ KOOPERATĪVOS. TIKAI DAŽI UZŅĒMUMI (LĪVĀNU BŪVMATERIĀLU UN KONSTRUKCIJU KOMBINĀTS, SABIEDRISKĀS ĒDINĀŠANAS UZŅĒMUMU APVIENĪBA, PREIĻU SIERA RŪPNĪCA) ATSTĀJ SAVU PRODUKCIJU RAJONA IEDZĪVOTĀJU VAJADZĪBĀM.

ceptuve, ir pieprasījums pēc cietes rūpnīcas produkcijas. Attīstām firmas tirdzniecību — atvērts veikals Riebiņos, tāds tiek būvēts Preiļos. Kas attiecas uz mūsu veikalu Daugavpilī, kurš tā «uztrauc» rajona iedzīvotājus, varu pateikt, ka savā laikā Preiļos neprata atrisināt telpu jautājumu, bet agrofirma nevarēja gaidīt, jo pašiem ražot un pārdot produkciju ir ekonomiski izdevīgi. Tirdzniecību Daugavpilī neplānojam tālāk paplašināt. Gluži otrādi — vairāk uzmanības centīsimies veltīt savam rajonam. Katrā gadījumā 50 tonnas desu izstrādājumu nākamgad rajonam piegādāsim.

V. Lapkovskis — Preiļu trikotāžas fabrikas direktors:

— Gadā saražojam 895 tūkstošus dažādu trikotāžas izstrādājumu. Protams, tos nosūtām savam galvenajam uzņēmumam Ogrē. Zinām, ka 80 procenti produkcijas paliek republikā. Mūsu uzdevums nav sadalīt, kam un cik pienākas, mans pienākums — ražot.

Negribu, lai mani uzskatītu par pesimisti, tomēr pēc visa dzirdētā izdarīju secinājumu — arī turpmāk nekā labs nav gaidāms. Turgus ekonomika, kura teju teju būs klāt, lai cik tas nebūtu paradokssāli, rajona veikalu plauktus padarīs vēl tukšākus. Tiesa, ar vienu piebildi: ja rajonā tuvākajā laikā neatradīs «pretilīdzekli», tas ir — veizrādis visdrošāko iniciatīvu, lai, ja ne apturētu, tad vismaz samazinātu pie mums ražotās produkcijas nopiūdi «aiz kordona».

Protams, ir arī faktori, kas dod cerības. Kaut vai rajona vadības gatavība nopietni risināt šīs problēmas. Piemēram, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde sponsorēs jaunsaimnieku, kurš vēlas izveidot siltumnieku saimniecību, bet kuram tam nav līdzekļu. Otrs piemērs — rajona vadība sola samazināt nodokļus tiem, kas rajonam ražo tautas patēriņa preces no

vietējām izejvielām (un otrādi). Kāds kolhoza «Jersika» biedrs nolēmis ņemt nomā likteņa varā pamestās siltumniecas, un rajona vadība ir gatava viņu atbalstīt. Tā nolēmusi arī lūgt republikas valdību radīt vienādus apstākļus valsts uzņēmumu un kooperatīvu darbībai, kā arī tāpat kā Jēkabpīlī, sākt veidot rajonā apmaiņas fondu.

Tomēr — kas dara uzmanīgus? Tas, ka joprojām daudzi prāto tāpat kā trikotāžas fabrikas direktors: «Mans pienākums — ražot». Lai neapvainojas V. Lapkovskis, taču padomāsim: vai stikla fabrikas strādniece jutīsies laimīga saņemot 8. Martā kārtējo firmas izstrādājumu, ja pirms tam bezcerīgi meklējusi un nav dabūjusi treniņtērpu dēlam vai segu jaunajam divānam? Diezin vai.

Bez šaubām, taisnība Jānim Vucānam, kurš teica: «Uz jauno ekonomisko sistēmu veikam sev līdzīgu veco domāšanu». Tas bija agrāk, kad baidījāmies pat domāt par jēdzieniem «bizness», «taisīt naudu» utt. Tas bija agrāk, kad par iniciatīvas izrādīšanu rūpnieku direktoriem vajadzēja atbildēt «ar galvu». Tagad ir cita situācija — rokas, kā saka, visiem brīvas. Taču biznes jātaisa tā, lai būtu izdevīgi ne tikai pašam, bet arī visiem, kas dzīvo līdzās. Jāpiekrit vien ir V. Solovjovam: «Pietiek skatīties, ko dara citi rajoni, laiks arī pašiem sākt darboties. Un visiem kopā». Taisnība arī I. Muzikantam: «Nedrīkst būt ražošanas pašas ražošanas dēļ».

...Patiešām — ļoti simpātiski izskatījās zāvētie augļi pudelītēs, kuru paraugus nezin no kurienes bija atvedis J. Bojārs. Lai parādītu, ko iespējams veikt, ja ir iniciatīva un uzņēmība, kuru mūsu rajonā tā pietrūkst. Domājat, sanāksmes dalībnieki mēģināja šos paraugus apskatīt tuvāk? Nekā nebija. Un tā nu tas iznāk — kā vecajos labajos laikos sapulcējās, parunāja un, savu rūpi mākti, visi sanāksmes devās...ražot.

Iraida KORŅOVA

Latgales deputāti, vai esam kļūdījušies jūsos?

Viedoklis

Latvijas Republikas Augstāko Padomi pārstāv 32 deputāti no Latgales, bet, ja atskaita deviņus Daugavpils pilsētas un septiņus Latgales lauku rajonu deputātus, kuri iestājas par Latvijas pilskānu PSRS sastāvā, tad varu sacīt, ka Latgali pārstāv tikai 16 deputāti. Tik maz? Jā, tik maz deputātu stāv un krit par Latgali. Un tie paši nav visi pat iesaistījušies deputātu darba grupā Latgales sociālekonomiskās un kultūras attīstības koncepcijas izstrādāšanai.

Lai mēģinātu iekustināt latgaļu samiernieciskos prātus, es griežos pie visiem latgaliešiem un Latgales cittautiešiem: atgādināsim saviem deputātiem, ka viņi pārstāv Latgali Latvijā ar vienu uzdevumu — panākt Latgales īpašā statusa atzīšanu pieņemtajos lēmumos un reformas.

Ar to vien, ka mūsu prezidents vērsas pie latgaliešiem latgaliski, ir par maz (kaut arī tas jau ir daudz — atzīt latgaļu valodu), ir vajadzīgs atdot parādu Latgalei, humāni, tiesiski, neaizskarot to jauzu intereses, kuriem nepieciešams ilgāks laiks, lai izprastu šodien notiekošo isto jēgu.

Mēs — latgali — saprotam republikas jaunās valdības centienus visā Latvijā

radīt vienādus likumus, uzstādīt vienādas prasības un dot visiem vienādas tiesības. Bet valdībai tomēr jāsaprot, ka izejas pozīcijas nav vienādas, jo Latgale nav bijusi līdztiesīgs apstākļos ne kādreiz neatkarīgās Latvijas gados, ne Padomju Latvijas laikā. Vēsturisko patiesību, ka Latgale visos laikos ir bijusi ekspluatēta, nekur nenoslēpt, un galvenais — arī pašreiz lietas sāk iegrozīties vecajā Latgales ekspluatēšanas gultnē.

Latgales deputāti, es ceru, ka mēs — vēlētaji — neesam jūsos kļūdījušies! Strādājot Latvijas valsts labā, neizmirstiet, ka vispirms jums tomēr ir jāstrādā savas Latgales labā, tās Latgales tautas labā, kura vēj dzīvo un strādā Latgalē un kurai būs jādzīvo un jāstrādā Latgalē arī pēc jūsu pieņemtajiem likumiem!

Latgales gribu būt latgaliskai nespēja iznīcināt ne Ulmaņa diktatūra, ne padomju terors, pat ne pārpošana, pārkrīvošana, arī — latviskošana... Un zinot šo latgaļu vēsturisko dzīvīgumu, kaut arī nīdētu, nīcinātu un it kā no apzinas izsvītrotu, droši atzīstiet latgaliskās intereses, Latgales deputāti, šinī Latvijas valsts atkalpāšanās laikmetā! No jums ir

atkarīgs Latgales liktenis, jo vēlāk kaut ko mainīt būs grūti. To pierāda Fr. Trāsuna un Fr. Kempa piemērs.

Godātie deputāti Aleksej Grigorjevs, Marija Kārka, Anton Selkst, Kazimirs Spōģi, Jurijs Kirjušins, Viktor Kokorīšs, Pēteris Koroševskis, Jurijs Cibulī, Kazimirs Šjakota, Viktor Krolis, Andri Puzo, Valentīna Zeile! Tieši jūs savās priekšvēlēšanu programmās runājāt un rakstījāt par Latgales sāpi. Tad nu, lūdzu, šo sāpi rādiēt republikas parlamentā un negaidiet no vēlētajiem vēl «kaut ko» sevīšķu. Jūs tāpēc jau arī esat levēlēti, ka latgalieši zināja — jums priekšā teikt nevajadzēs. Jūsu apmulsums vai nezināšana, kā rīkoties, ir nevēlta.

Godātie deputāti, kuri iestājaties par kultūru, ģimeni, sadzīvību! Vai tad jūs neredzat, ka Latgales tauta atkal tiek apdzirdīta, ka latgaliešu ģimenes, skolas, darba kolektīvi atkal tiek sīcināti alkohola un sabiedrībā tiek iemests kārtējais uzspāviens latgaļiem — tie latgalieši paši pie visa vainīgi, ka sīkti dzīvo, kāpēc bēga no Latgales, kāpēc pielaida pilnu Latgali ar cittautiešiem, kāpēc nodzēra savu Dievu un tikumu?... Tieši jums ir jāatspīrē šie daudzle — kāpēc? — un

jaunā valdība jānoliek «uz lāpstām».

Un jūs deputāti Andri Fels, Pēteris Krūģalauz, Filips Stroganovs, Kazimirs Spōģis, Anatolijs Bartasēvičs, Larion Kucāns, Stefan Rāzna, Normund Bejski, kāpēc klusējat pie kārtējās Latgales zemniecības prasību ignorēšanas? Vai atkal nākotnes idejas priekšā nododat savu tautu? Bet jūsu priekšvēlēšanu programmās par zemniecības problēmām bija pasacīts ļoti skaisti...

Vienā no latgaliešu tautasdziesmām ir šādi vārdi:

«Bogots brojs nabogū
I pazelt nagribēja,
Nabogam daudz darbeņa,
Navā laika lepots.»

Godājamie Latgales deputāti! Lai nu kā ar to laiku, bet jums tas ir jāatrod — lepotes un nepieļaut savu Latgali nepazīt, nepiežūt, nesadzirdēt, jums tomēr jāatrod laiks par latgaļiem pastāvēt.

Ontans SLIŠANS

Balvu rajons, Upīte

Tiem, kam interesē alternatīvais dienests

Sākas iesaukuma vecumu sasniegušo jauniešu iesaukšana PSRS Brunotajos Spēkos, bet atšķirībā no iepriekšējiem iesaukumiem jauniešiem ir iespēja izvēlēties alternatīvo vai karadienestu.

Likumu «Par alternatīvo (darba) dienestu» Latvijas Republikas Augstākās Padomes 15. sesijā pieņēma 1990. gada 1. martā.

Sākotnēji likums alternatīvo dienestu paredzēja piemēroti jauniešiem tikai pacifistisku vai reliģisku uzskatu dēļ, taču 15. maijā sakarā ar Latvijas Republikas Konstitūcijas 61. panta izmaiņām tika izdarīti grozījumi arī likuma «Par alternatīvo dienestu» un priekšnoteikumi par konkrēta pilsoņa pacifistiskajiem un reliģiskajiem uzskatiem izslēgti.

Pasākta republikas teritorijā vienlaikus darbojas gan «Likums par alternatīvo (darba) dienestu», gan arī PSRS likums «Par vīspārējo karaklausību».

Saskaņā ar Konstitūciju Latvijas Republikas pilsoņiem, kuri pastāvīgi dzīvo Latvijā un ir atteikušies dienēt PSRS Brunotajos Spēkos, jāizvēl alternatīvais dienests. Tātad alternatīvo dienestu var izvēlēties pilsoņi, kuri sasnieguši 18 gadu vecumu un kuri pēc veselības stāvokļa ir derīgi karadienestam.

Pieteikums jāiesniedz alternatīvā (dar-

ba) dienesta komisijā un jāatsakās no pavēstes saņemšanas par iesaukšanu aktīvajā karadienestā. Gadījumā, ja pilsonis labprātīgi saņem šādu pavēsti, tas ir, apliecina ar savu parakstu pavēstes saņemšanu par iesaukšanu aktīvajā karadienestā, tad pieteikums par alternatīvo dienestu vairs netiek ņemts vērā.

Iesniegumi par alternatīvo dienestu tiek izskatīti komisijas sēdē. Uz savu sēdi komisija ir tiesīga uzaicināt kompetentas personas, jebkurus citus pilsoņus, kā arī pieprasīt citus materiālus.

Par pieteikuma izskatīšanas laiku un vietu komisija paziņo pieprasītājam.

Lēmums par iesaukšanu (vai neiesaukšanu) tiek pieņemts ar vienkāršu balsu vairākumu. Lēmuma noraksts triju dienu laikā pret parakstu tiek iesniegts pilsonim, kā arī nosūtīts kara komisariatam.

Rajona komisijas lēmuma pieprasītājs vai tā pārstāvis ir tiesīgi pārsūdzēt Latvijas Republikas Ministru Padomes alternatīvā (darba) dienesta komisijā Sūdzību par šīs komisijas lēmumu var iesniegt rajona tautas tiesā, kuras lēmumus savukārt var noprotētēt vai pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākajā tiesā.

Alternatīvais dienests paredz pilsonim dažādu darbu veikšanu komunālās saimniecības, veselības aizsardzības, sociālās

nodrošināšanas un dabas aizsardzības sfērā. Alternatīvā dienesta ilgums 36 mēneši, bet pilsoņiem, kuri pabeiguši augstākās mācību iestādes, — 18 mēneši.

Jaunieši, kuriem atļauj veselības stāvoklis un ir vēlēšanās, pēc Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas norādījuma alternatīvo dienestu var izvēlēties apakšvienībās (sabiedriskās kārtības sargāšanā, ārpusesoru sardzē, ugunsdzēsēju sardzē u. c.). Šajos gadījumos dienests ilgst 24 mēnešus, bet augstskolu absolventiem — 12 mēnešus. Dienests notiek republikas teritorijā.

Alternatīvā dienesta laikā pilsoņiem netiek apmaksāts mācību atvaļinājums, netiek piešķirti mācību un kārtējie atvaļinājumi, viņš nevar ieņemt vadošus amatus, tikt atbrīvots no darba pēc paša vēlēšanās.

Sakarā ar 1990. gada 15. maijā izdarītajiem grozījumiem Latvijas Republikas Konstitūcijas 61. pantā tika izņemti vairāki panti no Latvijas Republikas kriminālkodeksa un kodeksa par administratīvajiem pārkāpumiem. No kriminālkodeksa izņemti 75., 76. un 194. pants, kuros paredzēta kriminālatbildība par izvairīšanos no iesaukšanas aktīvajā karadienestā, no iesaukuma pēc mobilizācijas, kā arī no mācību un pārbaudes iesaukuma, no karavīru uzskaites, līdz ar to kodekss par administratīvajiem pārkāpumiem papildināts ar 201.1. pantu, kas paredz atbildību par izvairīšanos no alternatīvā (darba) dienesta.

Par neierašanos noteiktajā laikā bez attaisnojoša iemesla uzņēmuma vai organizācijā sakarā ar norīkojumu, par sistematisku darba pienākumu neizpildi, ja par to agrāk saņemti disciplināri sodi, par darba kavējumu bez attaisnojoša iemesla vai iesašanās darbā dzērumā, nar-

kotiska uzbudinājuma stāvoklī draud brīdinājums vai naudas sods līdz 50 rubļiem. Republikas kriminālkodekss papildināts ar jaunu — 194.1. pantu, kurā par ļaunprātīgu izvairīšanos no alternatīvā dienesta paredzēti labošanas darbi uz laiku līdz diviem gadiem vai naudas sods līdz 500 rubļiem, vai arī brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem.

Visā alternatīvā dienesta laikā pilsonim saglabājas tiesības rakstiski paziņot par vēlēšanos izvēlēties obligāto dienestu PSRS Brunotajos Spēkos. Ar LR MP lēmumu personas, kuras atrodas alternatīvajā dienestā, var tikt nosūtītas katastrofu un dabas stihiju seku likvidēšanai. Bez tam šādu seku likvidēšanai uz laiku līdz sešiem mēnešiem var tikt iesaukti alternatīvajā dienestā pilsoņi, kuri to jau izgājuši.

Mūsu rajonā alternatīvo dienestu pašlaik pilda 23 jaunieši. Darbs pamatā ir Līvānu un Preiļu pilsētu dzīvokļu un komunālajā saimniecībā. Sajās organizācijās strādā 10 jaunieši. Trīs jauniešiem darbs ir iekšlietu daļas apsardzes dienestā. Pārējie strādā dažādu organizāciju un kopsaimniecību komunālās saimniecības un dabas aizsardzības objektos. Par jauniešu darbu labas atsauksmes ir no Preiļu un Līvānu komunālo saimniecību administrācijām, kolhoziem «Rožupe» un «Sīlukaļns».

Rajonā iesniegumus par vēlēšanos pildīt alternatīvo (darba) dienestu no iesaukuma vecumu sasniegušajiem pilsoņiem pieņem Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas 7. kabinetā. Telefoni 22706 un 22496.

A. STAUZS,

rajona alternatīvā dienesta komisijas priekšsēdētājs

Tortes saņēma visi

Par krāsainajiem lūžņiem aizmirsts

Rajona kopsaimniecības masveidā nepilda krāsaino metāllūžņu nodošanas plānu. Pie šī uzdevuma nemaz nav ķērušies klāt sekojošās saimniecības: Leņina kolhozā, «Sarkanajā ausmā», «Vārka-vā», «Dubnā», K. Marksa kolhozā, «Nākotnē», «Zelta vārpā», «Dzintarā», Kirova kopsaimniecībā, «Sīlukaļnā», Aglonas padomju saimniecībā, kā arī kolhozos «Rušona», «Gailīši», «Līvāni».

Ja situācija neuzlabosies, pretpasākumi var būt pavisam nepatīkami — rajonam tiks pārtraukta materiālu un rezerves daļu piegāde.

L. BIRZNIECE

TV programma būs

Lasītāji joprojām zvina redakcijai un teujā, vai «Novadnieks» nākamgad publicēs televīzijas programmas. Sevišķi tas interesē pensionārus un citus materiāli maznodrošinātus cilvēkus, kas pēc avižu cenu paugstināšanas vairs nevarēs pasūtīt vairākus laikrakstus. Bažas radījis arī paziņojums «Rīgas Vilņos», proti — «Rīgas Vilņu» redakcija nav devusi nevienam tiesības pārpublicēt savās avīzēs televīzijas programmas.

Lai vēlreiz informētu lasītājus, varam paziņot — nākamgad «Novadnieks» publicēs republikas un Centrālās televīzijas programmas (joprojām nav skaidrs par Lietuvas TV programmas publicēšanu, jo nav zināms, vai būs iespējas to saņemt). Pagājušo piektdien man nāca saruna ar Latvijas Republikas Televīzijas un radioreidiju komitejas priekšsēdētāja vietnieku Imantu Rāķinu un vienojamies, ka «Novadnieks» saņems tiesības ieviestot TV programmu. Tiesa, redakcijai ar komiteju nāksies noslēgt līgumu un par TV-programmas publicēšanu samaksāt noteiktu summu.

P. PIZELIS

Šīs aktivitātes ir būtisku priekšnosaukums un ir mūsu meklējumu bērniem. Piedaloties sporta sarīkojumā pirmsskolas un jaunāko klašu bērniem notiek pārās reti. Labākajā gadījumā piedalīšanās sporta sarīkojumos ir bijusi vienreiz gadā — Fizikultūriešu dienas pasākumos. Tāpēc jaunizveidotā Līvānu sporta kluba, pilsētas Tautas deputātu

padomes izpildkomitejas un abu bērnu iniciatīva saņēma jaunu sporta pēcpusdienā abu Līvānu vidusskolu sešgadīgajiem skolēniem tika uzņemta ar lielu interesi.

Par sacensību vietu izvēlējās Līvānu 2. vidusskolas sporta zāli. Jautrās stafetes izdomāja, par to norisi rūpējās gan fizikultūras pasāledzēji, gan vecāko klašu

skolēni. Bet balvas gādāja Līvānu pilsētas izpildkomiteja.

Un tad sākās... Kurš ātrāks? Kurš veiklāks? Kurš precīzāks? Kura komanda saļiedētāka? Sacensību bija daudz, vēl lielāka — vēlēšanās uzvarēt...

Katrā stafetē bija uzvarētāji, bija draudzīgs «Sarauj!», laimīgi smaidi un arī kāda nieka asara zaudētāja acīs. Bet kopumā pasākums, kas levdēja mazos līvāniešus skaistajā sporta pasaulē, izvērtās par jaukiem svētkiem.

Aina ILJINA

● ATTELOS: jautrās stafetes līdzjutēji, bet sporta pēcpusdienas noslēguma — saļdas balvas visu klašu sportotājiem, kuras pasāledza Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretāre Galda Ņilova.

Jana SILICKA foto

REZONANSE

Līvānu radio:
būt vai nebūt?

Atsaucoties uz V. Gora vēstuli, kas publicēta laikrakstā «Novadnieks» 20. septembra numurā, gribu informēt Līvānu iedzīvotājus par pilsētas vietējo radioraīdījumu studijas problēmām.

Jā, tik tiešām Līgo svētku priekšvakarā notika pirmais vietējo radioraīdījumu studijas raidījums Līvānos. Pirms tam ar pilsētas izpildkomitejas atbalstu tika iegādāta minimāli ne-

pieciešamā aparatūra, iedalīta un izremontēta studijas telpa, nokārtotas nepieciešamās formalitātes Rīgas instancēs. Tā rezultātā tapa vairāki pusstundu garī raidījumi, ko rajona radioklaustītāji varēja dzirdēt piektdienās plkst. 14.15 un 18.10.

Bez šaubām, vēl nav atrisinātas visas tehniskās problēmas, taču raidījumi varētu turpināties. Tikai lietai jāpieņem nopietni. Vietējam varai

(izpildkomitejai vai Tautas deputātu padomei) jāpieņem attiecīgs lēmums par vietējo radioraīdījumu finansēšanu un redakcijas izveidošanu. Ja izveidotos daudz maz profesionāla grupa (redaktors, diktors, ierakstu montētājs utt.), interesanti raidījumi neizpaliktu. Protams, daži varētu strādāt amatu savienošanas kārtībā vai sabiedriskā kārtā. Nav izslēgts arī variants, ka Līvānu radio štata darbinieki (vai darbinieki) varētu būt arī rajona radio kadru skaitā.

Līdz šim Līvānu radio programma tika ierakstīta Līvānos, bet atskaņota Preiļos, jo nav iekārtota sakaru līnija no studijas līdz translācijas punktam, bet nākotnē, ja viss veidots labvēlīgi, vietējās ziņas varētu raidīt kaut vai katru dienu. Tiešās pārraidēs klausītāji pa telefonu varētu intervēt pilsētas un

rajona vadību, citus interesējošus cilvēkus. Tāpat līvāniešus varētu interesēt reportāžas no pilsētas Tautas deputātu padomes sesijām un citiem pasākumiem, nemaz nerunājot par operatīviem sludinājumiem, dažādiem paziņojumiem, kā arī muzikāliem sveicieniem dažādos svētkos.

Par raidījuma traucējumiem 7. septembrī varu paskaidrot sekojošo. Lieta tā, ka Preiļu sakaru mezgla darbinieku vidū bez labvēlīgi noskaņotiem pret Līvānu radioraīdījumu saturu ir arī skeptiķi un atklāti nelabvēļi. Tāpēc arī nav nejausība, ka gandrīz vienmēr raidījumu translācija no Preiļu studijas notiek ar traucējumiem. Tā 7. septembrī Līvānu sakaru līniju tehniskā iecirkņa darbinieks V. Levickis pēc pirmajiem vietējā radioraīdījuma

akordiem vispār atslēdza līniju no Preiļiem, tās vietā pieslēdzot Rīgas programmu caur radiouztvērēju. Kad piezvanīju un pajautāju par atslēgšanas iemeslu, saņēmu atbildi, ka, lūk, no Preiļiem pienākot signāls ar zemu līmeni. Šai sakarā nāk atmiņā gadījums šovasar, kad avārijas dēļ sakaru līnijā pie Rožupēs Līvānos radiotranslācija nedarbojās veselas 8 stundas. Toreiz gan nevienam neienāca prātā, ka Rīga jāieslēdz caur uztvērēju.

Visus, kam laba dikcija vai ir kaut mazākās dotības žurnālistikā, lūdzu atsaukties pa tālruni 42273 darbdienās.

J. BRENCIS,

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputāts

Jaunākais bibliotēkā

«Latvija citu valstu saimē». Šajā grāmatā raksturots Latvijas Republikas ekonomiskais un politiskais stāvoklis 30. gados. Faktiski tajā apkopoti statistikas dati par visdažādākajām sabiedriskās un ekonomiskās dzīves jomām, par dažādu lauksaimniecības un rūpniecības nozaru attīstību, sasniegumiem izglītības, veselības aizsardzības un kultūras laukā.

Grāmatas «Sāksim saimniecisku uzņēmumu. Principi produktu attīstībai, uzņēmumu veidošanai, tirgus sasniegšanai un sekmīgai darbībai» autors ir Ivars Avots, Amerikas Latviešu jauniešu apvienības dibinātājs un starptautiski pazīstams padomnieks projektu (jauno) pasākumu vadībā, ir viens no pirmajiem latviešiem, kas ieguva uzņēmuma vadības maģistra grādu pazīstamajā Pensilvānijas universitātē. Viņš ir sarakstījis godalgotus zinātniskus darbus informātikā, sagatavojis studiju materiālus papildkursiem, darbojies kā lektors Pacifika luterāņu universitātē un ir ieņēmis vadošus amatus vairākās organizācijās savā profesijā. Šodien Latvijā veidojas apstākļi, kas veicina jaunu uzņēmumu izveidošanu. Cerot, ka šīs iespējas palīdzēs atjaunot latviešu uzņēmības garu un darba tikumu, Ivars Avots jums sniedz šo ieskatu sava uzņēmuma uzsākšanā.

Krājums «Valstiska cilvēka kanoņi» veidots kā neparasta birokrātiskā valstiskās idejas un prakses vēsturiska antoloģija, iekļaujot piemērus un darbu fragmentus par Krievijas birokrātiskās administratīvās sistēmas attīstību. Iezīmēta sava veida valstiskuma anti-ideja, mēģināts radīt īpašu pompozu birokrātiskās spriešanas modeli.

Latviešu lasītājam pirmo reizi iespējams iepazīties ar vācu sociologa M. Vēbera klasiskiem spriedumiem par birokrātiju, kā arī ar citiem savdabīgiem materiāliem, kas varētu būt rosināji, domājot par valsts un cilvēka attiecībām šodien.

«Kā šodien. Ceļojuma piezīmes.» Divas padomju delegācijas — Padomju draudzības un kultūras sakaru biedrības ar ārzemēm un TASS delegācijas pārstāvji sniedz savus iespaidus par KTR.

Grāmata «Graudzējs dzimtas ābelē» (advokāta piezīmes) ir juridisko zinātni kandidāta O. Straumes otrā grāmata. Šoreiz tēlojumu centrā izvirzītas tuvu radu attiecības.

«Dziesmu svētku gara gaita» ir īss pārskats par līdzšinējo dziesmu svētku vēsturi.

«Gadi aiziet, un mūsu izklīdinātā tautā pamazām apklūst dzimtenē dziedātās dziesmas, piemirstas teksti un melodijas. Mums ir izdoti ļoti

labi tautsdziesmu, kā arī studentu dziesmu krājumi, un es neesmu domājis ar tiem konkurēt. Bet latviešu tautai blakus bagātīgam tautas un oriģināldziesmu krājumam ir otrs nedefinējams krājums, kas arī bagātina mūsu dziesmu pūru. Esmu domājis sākt aizpildīt šo robu, grāmatā blakus nedaudz tautas un oriģināldziesmām ievietojot vairumu šāda veida dziesmu, tā dodot plašai sabiedrībai daudzpusīgu dziesmu krājumu, lietojamu godos, sarīkojumos, kā arī tuvāk draugu pulkā un vienatnē.» saka grāmatas «Mārtiņa dziesmu grāmata» sastādītājs Mārtiņš Zonbergs.

Iznākusi L. Kārklina grāmata «Simfoniskā mūzika Latvijā».

«Es gribu jums pastāstīt par laimīgu cilvēku, kurš saņēmis no dzīves visu, par ko viņš kā jauneklis sapņojis. Kurš mūsdienā sarežģītā pasaulē ir pratis gadiem cauri saglabāt savu patību, mūsdienās reti sastopamu mierpilnu saskaņu ar sevi un spēju jebkuros apstākļos dzīvot normālu, cilvēka cienīgu dzīvi.» Tā sava stāstījuma ievadā grāmatā «Stāsts par laimīgu cilvēku» lasītāju uzrunā autore — kinozinātniece S. Līce, raksturodama latviešu operdziedoni baritonu LPSR Tautas skatuves mākslinieku Pēteri Grāveli, kura dzīve un daiļrade apcerēta viņa monogrāfijā.

Ikgadējā latviešu rakstnieku kopkrājumā «Stāsti» mēģināts atspoguļot mūsu dzīves jaunās tendences, tas sarežģītais, jaunrūpīgais pārkaļķošanās process, kurā atklājas cilvēku domas un rīcība, nokļūstot ikdienas norišu mutulī.

G. Repša. «Ugunszīme». Romānā atklātas traģiskas kolīzijas, likteņu sacītieņi un varas mašīnējas postošā klātbūtne četrdesmito — sešdesmito gadu Latvijas inteliģences vidē. Darba iecerī impulsi literatūras un mākslas darbinieku grupā, kuru četrdesmito gadu beigās vienotā interese par franču kultūru.

Izdevniecība «Zinātne» sērijā «Atmoda» laidusi klajā Ilzes Kālnāres romānu «Aktīse Ragārēs».

Humors un satīra, fabulas un parodijas apkopotas Leona Ozola grāmatā «Āķīgs jautājums».

Jaunā čehu prozaiķa Rodeka Jara romāns «Memento» stāsta par jauniešiem, kas kļuviši par narkomāniem.

Itālijā lielu popularitāti guvušajā Enco Ruso politiskajā romānā «Sermuliņu midzenis» atklājas mafijas neierobežotā vara pār valsts sabiedriski politisko dzīvi.

Ināra BATARĀGA,

rajona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

Latvijas Komitejas un
Augstākās Padomes tikšanās

14. septembrī pēc abpusējas iniciatīvas notika Latvijas Komitejas un Latvijas Republikas Augstākās Padomes vadības tikšanās. Latvijas Komiteju šajā sarunā pārstāvēja tās priekšsēdētājs A. Jirgens, priekšsēdētāja vietnieki V. Brinkmanis, M. Griņblats un sekretārs G. Postnieks, no Augstākās Padomes puses piedalījās priekšsēdētājs A. Gorbunovs, priekšsēdētāja vietnieki A. Krastiņš un sekretārs I. Daudišs.

Sarunas dalībnieki apmaiņās ar viedokļiem par Latvijas Republikas Pilsoņu kongresa un Augstākās Padomes savstarpējām attiecībām un izteica priekšlikumu par iespējam sadarbības par iespējām sadarbības pamatu minēja to, ka laikā līdz Latvijas Republikas konstitucionālo valsts varas institūtu atjaunošanai ne Pilsoņu Kongress, ne Augstākā Padome patvarīgi neuzņemas likumīgā parlamenta — Saeimas — funkcijas, kurās ietilpst, piemēram, tādi jautājumi kā grozījumi Satversmē vai jauna pilsonības likuma pieņemšana. Latvijas Komitejas pārstāvji piedāvā-

ja arī veidot kopīgas komisijas, proti, jautājumos par pilsonību, Saeimas vēlēšanām, attieksmi pret PSRS Bruņoto Spēku darbību Latvijas teritorijā, par 1940. gadā nelikumīgi konfiscētā īpašuma atdošanu likumīgiem īpašniekiem, kā arī starpvalstu līgumu izstrādāšanā. Latvijas Komiteja aicināja Augstāko Padomi izteikt savu attieksmi pret Latvijas Republikas Pilsoņu Kongresa tiesisko statusu, kā arī ar pilnvarotu delegāciju piedalīties Baltijas valstu deputātu Pastāvīgās Apspriedes darbā.

Augstākās Padomes vadība ieteica Latvijas Komitejas pārstāvjiem iesaistīties Augstākās Padomes komisiju darbā un iesniegt savus priekšlikumus par izskatāmajiem likumprojektiem. Palika neskaidrs jautājums, kādā statusā būtu šī Latvijas Komitejas dalība Augstākās Padomes komisijās.

A. Krastiņš uzskatīja, ka Augstākā Padome ar savu pašreizējo politisko ievirzi un spēku samēru nav spējīga atzīt Pilsoņu kongresa tiesisko statusu. A. Gorbunovs sacīja, ka Augstākajai Padomei gan vajadzētu izteikt savu

viedokli par Kongresa un Latvijas Komitejas statusu, taču tas nav izdarāms tik īsā laika posmā. Paritāte attiecībā ar Pilsoņu Kongresu, pēc A. Gorbunova domām, varētu radīt sarežģījumus ar PSRS politisko organizāciju darbību Latvijā. Vienlaikus A. Gorbunovs atzina, ka jautājums par Augstākās Padomes pilnvarotā delegācijas piedalīšanos Baltijas valsts deputātu Pastāvīgās Apspriedes darbā nav tik sarežģīts, bet būtu nepieciešams iepriekš satuvināt viedokļus, lai no vienotām pozīcijām varētu runāt ar citu Baltijas valstu pārstāvjiem.

A. Krastiņš izteica neapmierinātību ar vairākām publikācijām laikrakstā «Pilsonis». Tai pašā laikā sarunas dalībnieki konstatēja, ka informācijas blokāde attiecas ne tikai uz Latvijas Komitejas, bet lielā mērā arī uz Augstākās Padomes darbību. Tika aplūkoti arī vairāki citi jautājumi. Panākta vienošanās, ka šādas tikšanās būs regulāras, ne retāk kā reizi mēnesī.

Latvijas Komitejas
Informācijas aģentūra

DAŽĀDI

KOLHOZS «LIVĀNI»

aicina darbā biešu novākšanā.

Samaksa par 1 tonnu: lopbarības bietes — 15 rubļi, puscukurbietes — 20 rubļi, cukurbietes — 25 rubļi.

Pieteikties pa telefonu 44460 vai 58472.

JAUNIZVEIDOTĀ KOLHOZA «LIVĀNI»

kantoris atrodas «Pēterniekos». Tekošais konts Nr. 40011 Agrorūpniecības bankā Preiļos. Telefoni: priekšsēdētājam — 42077, 58488; galvenajam grāmatvedim — 58477; lopkopības speciālistiem — 58473; kadru daļai, arodkomitejai — 58472, dispečeriem — 44460, celtniekiem — 58530, galvenajam inženierim — 41569.

29. un 30. septembrī no plkst. 9.00 līdz 12.00 Preiļos tirgus laukumā tiks PARDOTI augļu un dekoratīvie kociņi.

PĀRDOD jaunas klavīeres. Telefons 42337.

Aicinām uz
LAMBADAS un
ROKENROLA
MAKSAS KURSIEM.

Pieteikties līdz 6. oktobrim RUSONAS tautas namā. Tālrunis: 65042. Nodarbības notiks svētdienās.

UPMALAS
pagasta izpildkomiteja
šī gada 6. oktobrī
rīko SVECĪSU VAKARU:
Vanagu kapos plkst. 17.00,
Vārkavas kapos plkst.
18.30.

SĒRO

Noriet saulē vakarā,
Sidrabiņu sijādama,
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Pēterim Skrūzmanim, pavadot MĀTI pēdējā gaitā.

Kolhoza «Zelta vārpa» zootehniķi un vetdarbinieki

Kam, zemīte, tu paņēmi
Manu mīlu iolojumu?
Bez dēliņa mīla smaids
Tumša kļuva istabiņa.
(T. dz.)

Skumju bridī esam ar tevi,
Anna, DELŅU Mihailu smiltāja
izvadot.

Rajona izpildkomiteja

Galvenais redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, četurtdienās un sestdienās.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1.

Tālrunis uzziņām: 22305.

Izdod apgādā «Avīze», Rīgā, Sarkanarmijas ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

Izdevējs ražošanas apvienības «Līta» Daugavpils tipogrāfijā Vaikas ielā 1. Ofsetiespiedums. Viena nos. iespiedloksne.

Mēfens 13959 eksemplāri (latviešu valodā — 10000 eksemplāri, krievu valodā — 3951 eksemplārs). Pas. 905.

«Novadnieks» («Земля»). Газета Прибалтийского района Латвийской Республики на латышском языке.

Indekss 68169